

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכת-משנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: סילבי קשת
הכתב הראשי: שרגא הרניץ
חברי המערכת: עורך תבנית: עורך צור, אהרון צור
צלם המערכת: יחודה ועראי

ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירול, לילי נילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, דני זוהר, אברהם חזסון, אוסטר טאובר, משה לזס, אביבה ספן, עמוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.
הציר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברתור, אריה אריאל, נתן רחן

העתון הנקרא ביותר במדינה

רק את נושאי המאמרים אלא גם את תוכנם. איש זה הוא גרשום שוקן, העורך.

למחרת פרסום מאמרו של אותו כתב שלחנו לעורך הארץ מכתב מתוך וענינו, ובו הודו לנו כמעט את כל הטענות של כתביו, תוך הסתמכות על עובדות ברורות. קוראי העו"ל הם זהו קראו אתר ככתב זה אצלנו, ויכלו להיווכח כי סגנונו היה עדין וחסרי טינה. אולם הארץ עשה מעשה שלפי מוסרי ידעתי עוד לא היה לו תקדים: הוא לא פירסם את המכתב, ואף לא ענה עליו. יש להניח שהמכתב לא היה לעצת לטענות הענייניות, שהוכיחו בעליל את מופרך היה בנין השקרים של הצד השני.

אחרי כל זה, הופתעתי השבוע לקבל מכתב מעורך הארץ, חתום בידי מזכיר המערכת. דומני שאילו זרקתיו ישר לסל, היתה לי כל ההצדקה לכך. אך אין העולם הזה מופקר דומה לארץ ההגון. הוא מפרסם את המכתב בעמוד זה, במלוא המכתבים.

שם לב: עורך הארץ אינו מכחיש שמא מרו היה בחזקת ביוון חמור של בית-הדין, אשר כל הענין עודו תלוי ועומד לפניו. אין הוא מכחיש כי רוב טענות המאמר היו בחזקת ארמייתות וכוונתם. הוא רק מכחיש כי המאמר נראה "מוזמן ומוכתב". אני מצטער מאד: הוא באמת נראה כך. לא אני איתן זה. אשם מי שכתב אותו.

הידיעה על שיחת שרת-שוקן, בה ביקש שרת-החוקן שהארץ יירחם למסע הציבורי הגדול נגד שורת המתנדבים, התבססה על מקור רות מוסמכים ביותר. אני עורך הארץ מכחיש את הדבר, אני מוכן להאמין לו. אני בדרך כלל מאמין לאנשים למרות שלאחרונה מתפרסמות הכחשות רבות מדי על שיחות שרת-הרניץ לציד פנידן את הפתרון. כפי שאני רואה אותו:

- יש להבטיח קשר נוח ויעיל בין ארצות ויתר הארצות של האימפריה הערבית המתחדשת.
לנשת לבקיעת הפליטים נישא מיידיה, מעי שית וקונסולרטיביות.
לתאם את מדיניות כל ארצות המרחב ביחס למצמצמות הטרור על בסיס המדיניות הפעילה המבוצעת על ידי ממשלתם.
להקים רשות שתחום משותפת בין מצרים וישראל, על בסיס הקרנות הנוכחיות (שילומים נרמלים, תקנות מטעם האו"ם, אשדודי הבאנה העולמית, סעיף 4 של ארצות-הברית, ועוד) סוכבי בית.

כאיש הארץ לשעבר, אני עוקב בדאגה מורא מאד אחרי התפתחות יומון זה, מאז הצטרף עורכו לספלי חברה-הכנסת של הארץ. קואליציה.

איתלותו של הארץ היה נכס יקר. היא קיבלה מכה קשה באותו חודש בו הצטרף שוקן לרשימת מועמדי הקואליציה, כאשר פתח הארץ לפתע במאמרי-ההשמצה שלו נגד השופט הלוי ויצא להגן על קסטנר לאורך כל החזית. מאז מתגלגל העתון במדרון זה, ואין עוצר.

הדבר לא בא לי כאפתעה גמורה. אולם איש אינו מצטער על כך יותר ממני.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

שיר: כתבה בהארץ. הצורה: מאמר הנראה כי מתחום מוכתב. מלוח פרסומי מיוחדת ברובות.
בליזון העולם הזה (1960), באמבר, מי מבזה את בית המשפט" אתם כותבים:
"בשכונת האחרונים פרסם הארץ לפי בקשתו האישית של משה שרת, שלישה מאמרי-ההשמצה קשים שכאו להגן על עמוס ברנריון."
שני ערימה של טענות שלא לענין, מבר סמות על הצאי-עובדות ועל כותבים ממש המכי אמת בהם.

לא הקטע הראשון, בו יש רמז כי לעמוס בו נוריון יש כל שייכות שהיא ליומה ככתובת הי מאמרים של ש. טבת, ובפרט המרמז כי המאמר הוא מוזמן ומוכתב, ולא הקטע השני בו נאמר כי המאמרים נכתבו לפי בקשתו של משה שרת.
יוסף פינקלשטיין, מזכיר מערכת "הארץ", תל-אביב

מרחב לחוג הקורא חיים בוקסבוים (העולם הזה 961) מציע הקמת הוניה לבעיות המרחב, אני מצטרף לדעתי, ופונה אליכם שתקבלו תחת הסוכתכם חוג כזה, כשיוסדר.

ע"ד, תל-אביב
... רעיון מצויין!
... טוב ויפה, אבל באיזה אופן?

גדעון שמיר, חיפה
מן המכתבים שפרסמתם יש רבים חושבים שעל העולם הזה לארגן הוניה של קוראים, אולם ישנן דעות שונות ביחס למטרות. אני מציע שתערכו משאל בין הקוראים: "מה צריכות להיות המטרות של אנגדת הקוראים - חינוכיות, פוליטיות או חברתיות?"

גד מרון, קרית-תיים
גם קפריסין היא תצפית שוב פעם מתגלה שאתם צודקים בעניני מדיניות חוץ. עוד לפני כהודש ניבא מדיניות תצפית (העולם הזה 956) כי הסכסוך בין בריטניה ויוון יחריף, למרות שאין היה נראה היפך. הנכונה האמת מה עם הנליתו של הארכיבישוף מאקאריוס לאיי סיושל.

זאת היא שעת הכושר לישראל להתערב באו"ם לטובת יוון והיתנים שבקפריסין, כפי שדרשתם אז במאמר, גם לימסול היא ארץ-ישראל".
יוסף רילף, ירושלים

מכתב גלוי לעבר אלינאצר מלחמה היא טירוף. כאדם שהיה לוחם מחתרת ביוגוסלביה, בתקופת המלחמה, ואשר אשתו עברה את מחנות המוות, הריני ככיר את כל זועזועותיה, כתבתי, איפוא, מכתב גלוי לעבר-אלינאצר. אך דה לכם אם תפרסמו אותו.

אורוני ראש הממשלה,
לאחרונה מרבים לדבר על התנגשות ומלחמה. האמנם דין הטירוף לנצח? האין בדינו להפוך את הקערה? דתחתי אחת היא, כי מהקו יצא מי תוק. רשעה נא לי לשמן את היד המובילה לכך: עלינו למצוא נקודת מוצא משותפת. היא נר אית לי בקביעת האמת והצדק. שכל התנגשות עתידה - ואפילו המשך המצב הנוכחי - הם כי בחינת טירוף מוחלט. שאין ברונתו בתולדות הי

מין האנושי. בהתנגשות כזו אין אפשרות של פתרון, אין סוכיו לנצחון, לשום צד. במה יוכלו לזכות צבאותיהם? במערכות עליונות? בכיבוני פתי? דים? חזויות שפרים?
במה זוכו צבאות ארצנו? במחנות פליטים של עזה? חלוצת סיני?
הרשני לציד פנידן את הפתרון. כפי שאני רואה אותו:

- יש להבטיח קשר נוח ויעיל בין ארצות ויתר הארצות של האימפריה הערבית המתחדשת.
לנשת לבקיעת הפליטים נישא מיידיה, מעי שית וקונסולרטיביות.
לתאם את מדיניות כל ארצות המרחב ביחס למצמצמות הטרור על בסיס המדיניות הפעילה המבוצעת על ידי ממשלתם.
להקים רשות שתחום משותפת בין מצרים וישראל, על בסיס הקרנות הנוכחיות (שילומים נרמלים, תקנות מטעם האו"ם, אשדודי הבאנה העולמית, סעיף 4 של ארצות-הברית, ועוד) סוכבי בית.

למדי סיווריים משותפים בעניני מסחר, תרבות, ומחקר.
דרד זו אינה קלה. אך ללא ספק היא היתירה. עלינו לכחור: ליישמה או לא להתקיים כלל.
ברנשי כבוד

יוסף לוינגר, מורה בי"ס תיכון, קרית-תיים

צברית מימולצת מסיבוכים על המועמדות לתואר צברית 96/ (הקול הזה 960) נוצר הירושם כאילו שלחו תנור עזת הנוער נציבות לתחרות. וכאילו שלחו המח' נות העולים, למשל, רק שתי נציבות. (אולם) נציבות אלו נבחרו על-ידי עצמן.

מ. ס., המחנות העולים חלק ניכר מהמועמדות המציאי המלצות רשמיות מטעם התנועות שהן משתייכות אליהן.

מתי אפשר להתחיל לשלוח תמונות לתחרות צבי רית 57?

צביה רוט, חדרה אחרי שנוכחתי באופן התחרות. לא אהסם להציג את מועמדותי בפעם הבאה.

רותי ליותן, רמת-גן
בטח.

אם אהסוך את זנב-הסוס שלי לצמה נוסח איר פירה, יהיו לי סיכויים? אכן, יש לי הרגשה שכאו תתפתח אסנת הצמות.

רנה ורדיכון, חיפה

מינויה של שושנה דמארי כשופטת בתחרות צבי רית 56, היתה מוצלחת מאד. אני היתי מעניק לה את התואר צברית של כל השנים.

יהודה שליט, תל-אביב
הכל סיפרתם על אופירה. שהיא יודעת לשחק, לרקוד קראקוביאק, לפרוט על ספנתר ולחנך ילדים. שכתחם לציין רק דבר אחד: מהו צבע עיני גי'?

חומות.
שאלה של פרינים התמלאו אולי לשמוע. על זיהות הדעות בין פולה ברנריון וחיים נורי, כקשר לסרונים לבנים ושמיכות צבאיות (העולם הזה 961).

גנוד מספרים שבאחת הפגישות (הכלתי רש"מיות, כמובן) של פולה עם החברה מהמסייעת, התפאה להיווכח שחילוי צה"ל אינם שונים עם פרינים לבנים. לשאלה אם אין צה"ל מספק סרטי גנים לבנים לחיליו, זכתה לתשובה שלילית. "בתור אחות, אני אומרת לכם שזה למסח מהי מינימום", הכריזה אשת שרה-בסנתון.

שמה היא שזדקק?
מלחמת השאלונים רכוחי, אני רוצה לומר שענין השאלונים הי משפטיים (העולם הזה 962) כבר עובר כל נבול, במקום משפט, זה הופך להשמצה אישית בלתי מרוסנת, לפי הפרניצים: מתי חולת להכות את אשתך?

רון ראובני, נתניה
זה מוכיר לי את האדם שאיבדו אמר עליו שאחותו יצאנית. אחר כך רץ הסכסוך ההוא ברחבי בות וצעק: "אין לי בכלל אחות!" זה לא עוד לו.

יוחנן בר-עזר, עפולה
... כשקראתי את השאלון שהניש עמוס ל- שורת-המתנדבים הסמקתי מעט. אולם כשקראתי את השאלון של המתנדבים שהניש לעמוס, רוח לי. הם שילמו לו כמולו! אם כבר, אז כבר!

אסתר בריאל, רחובות
... האם לא יותר בריא שבמקום לשפוך זה על זה קיתונות של השמצות, יצאו לרנע החזקה רי נימרו את הענין ככריז, באנדרופיה?
יהודה מלמן, ירושלים

בריונות על החשבון אנו המובטלים, ששכחנו בלשכת העבודה כי רמתנו (העולם הזה 961), רוצים להודות לכם על הפרסום שנתתם לשביתה. אכן, הארבעה שי היכו אותנו אינם אלמוניים. אלה הם כריניים המקבלים משכורת שמנה על השבוננו, והם מרי כרים לכל הפועלים.

אברהם קריניץ, ראש העיר, אמר לנו כאשר היינו אצלו, עם סטיציה שחתמו עליה 20 פועלים לתעסקה ושכר מלא, את המלים האלה: "רע, כיים, או תרעבו, מה יש?"

אנתו לא קבוצת-לחץ כי פעלנו לטובת כל הפועלים והצענו לכלם להצטרף לשביתה והישנינו סיוורים עבור 500 פועל. אפילו ישראלי, מרי כיר הלשכה, אמר שהורות לחץ השביתה שלנו השיג את מקומות העבודה.

אנתו לא היינו מבזורים בשביתה. הפועלים תרמו לקרן-השביתה עשרות לירות.

(התימה לא ברורה), רמת-גן

משפט שמה, 1956 אין צורך להסתכל פעמיים כדי לקבוע כי פיידה רוננבאום (העולם הזה 962) היא אמו של של קלמן כסריאנינונטש. היא דומה לו כשני נמ שים. בנה הקטן, אלי, רק מחוג כמראהו את הי הנחה.

שולמית הלפרין, חיפה
זוהי טרנדיה אנושית נוגעת ללב. היתום, שהי פך כנו של שתי אמותיו, עומד במצב קשה בי יותר מכל אחת מהן. להן יש כבר ילדים אחרים, ואילו הוא עדיין נשאר ללא אם.

ציננה כהן, תל-אביב
כן השר חוזר כן השר חוזר וישאל את בו השר (העולם הזה 961, 958): מה טעם בארנון ובקיום חוג של בני שרים? מהו, בעצם, הנוהג המשותף להם מרט להיתום בני שרים?

היברים המשותפים היכולים להביא ליצירת חונ זה, הם בדיוק אותם דברים המשמשים קשר בכלל חברה אחרת. לכן אין כל טעם להקים את ההון המועט.

אם כן השר מהמש חברה, שיפנה לאלה הי קיימות כבר, כמו למשל, גלגול-ניגור, או אולי כדאי להקים חוג מענין יותר, שבו יהיו צניג אחד מכל מעמר ומקצוע (של החורים, כמובן). אותו לא כן שר, משק X

מכתבים להלנה הנני לא-יהודיה, אני חיה בנרמניה, והנני חברה סניה המבוגר של חברה שיתוף-הפעולה היהודית נוצרית.

אני מתענינת מאד בהתפתחות של מדינת ישראל, ואני משתתפת באופן פעיל בעבודותיהם של יהודים מקומיים. לצערי, אין לי כל קשר עם מישוה מארזכס, ואחיה, על כן, אסירת תודה לכם, אם תעזרו לי במציאת מחכתב צעיר כביש בילי.

אעיקר להתכתב בשפה הנרמנית, כיוון שאינני שולטת היטב בשפה האנגלית.

הלנה לינבורגר
כתובתה של המתכתב: Helga Leinburger, Hamburg 33, Hellbrook str. 19, Germany.

טיהור קניג לא נכון מה שכתב עירד מרור הקולנוע שלי כם, שאמר כי הפרסון על קליו הוא מועזע (הי עולם הזה 962). היה זה הכריסון המשעשע ביותר מסוגו. אחרי שראיתי, התלתי להביא אותו מי חנות המכולת, ולו רק בגלל הנערה היפה שי שיחקה בתפקיד עקרת בית. אבל אל תספרו את זה לאשתי.

יצחק גפני, תל-אביב
מדוע היא עלולה לשלוח אותך 10 פעמים ביום לחנות, להביא את המצרך?